

Informace pro média, 3. července 2019

## Inscenace Divadla Archa Obyčejní lidé míří na festival v Avignonu

**Světová divadelní přehlídka ve francouzském Avignonu, která právě probíhá, hostí po dlouhých sedmnácti letech české divadlo. V hlavním programu letošního festivalu bude uvedena inscenace Obyčejní lidé, jež vznikla v produkci Divadla Archa. Společný projekt Archy a nezávislého čínského souboru Living Dance Studio v Pekingu v režii Jany Svobodové a čínské choreografky Wen Hui kombinuje principy dokumentárního divadla a tance.**

Avignonský festival každoročně uvádí ve svém hlavním programu to nejzajímavější, co vzniká ve světovém divadle. Dramaturgická koncepce letošního ročníku se soustředila na představení, která odvážným a nekompromisním způsobem reagují na proměnu světa. Ředitel festivalu Olivier Py ve svém úvodu k festivalu řekl: „*Divadlo musí otevřít své dveře, aby vyjádřilo své politické svědomí.*“ Mezi tvůrci, kteří zde během tří týdnů představí své inscenace jsou například Akram Khan, Rimini Protokoll (Stefan Kaegi), konžský choreograf a režisér Faustin Liyenkula, Pascal Rambert, ruský režisér Kirill Serebrennikov a další.

Jana Svobodová a Wen Hui kombinují v Obyčejných lidech principy dokumentárního divadla a tance. Inscenace je postavena na průsečících reálných příbězích lidí žijících v Čechách a v Číně s důležitými mezníky v historii obou zemí. Nedílnou součástí představení je živý interaktivní video mapping, světelný a hudební design a na míru komponovaná hudba. Tvůrci těchto složek ovládají spolu s performery všechny divadelní technologie neskryvaně přímo před očima diváků. Vedle sebe se na scéně objeví pětasedmdesátiletý český dělník Vladimír, který celý svůj život pracoval jako soustružník a nástrojař, vynikající tanečníci, hudebníci a performeři.

Na tiskové konferenci, na které byl oznámen program letošního ročníku Avignonského festivalu, Olivier Py o představení Obyčejní lidé řekl, že „*vyjadřuje silnou politickou vůli dát hlas těm, kteří nebyli slyšet.*“

Ondřej Hrab, ředitel Divadla Archa k výběru inscenace do hlavního programu Avignonského festivalu říká: „*Uvedení Obyčejných lidí v Avignonu je velkým úspěchem českého divadla. Zároveň je potvrzením skutečnosti, že dokumentární divadlo v pojetí tvůrců projektu je součástí hlavního proudu současné divadelní tvorby. Důkazem, že dramaturgie festivalu věří úspěchu našeho představení u diváků, je i to, že bude uvedeno celkem sedmkrát v týdnu od 16. do 23. července. To, že se pořadatelé rozhodli uvést inscenaci v takovém rozsahu, je pro Archu velká čest.*“

Navazující podzimní tour zahrnuje účast na přehlídkách: Festival d'Automne – Théâtre de la Ville, Paříž, L'Apostrophe, Scene national, Cergy Pontoise, Festival Exit, La Rose des Vents, Villeneuve d'Ascq, Teatro Municipal, Porto, Theatre Garonne, Toulouse. Čeští diváci ji budou moci opět vidět v Arše 15. a 16. listopadu.

Režie: Jana Svobodová a Wen Hui

Účinkují: Wen Hui, Vladimír Tůma, Li Yu Yao, Philipp Schenker, Wen Luyuan, Jan Burian jr., Pan Xiaonan, Jaroslav Hrdlička a Pavel Kotlík

Dramaturgie: Ondřej Hrab

Dramaturgická spolupráce: Lonneke van Heugten a Carmen Mehnert

Inscenace vzniká v koprodukcí Divadla Archa a Evropského centra pro umění Hellerau v Drážďanech v rámci kulturního projektu Theatron.

Premiérová představení proběhla v Praze 22. a 23. ledna 2017 a následně v Hellerau, Drážďanech 27. a 28. ledna 2017

**Wen Hui** je choreografka, tanečnice, autorka dokumentárních filmů a aktivistka. Absolvovala v roce 1989 obor choreografie na Taneční akademii v Pekingu. Po pěti letech profesionální kariéry choreografky a tanečnice se rozhodla opustit jistoty státního systému a založit nezávislý soubor. Její umělecký jazyk je úzce spjat s děním ve společnosti.

**Jana Svobodová** je divadelní režisérka. Ve své práci se zabývá zapojováním představitelů specifických sociálních skupin do profesionálního uměleckého procesu. Vytvořila divadelní projekty s obyvateli jihoafrických townshipů, s hipopopovou komunitou, se žadateli o azyl i obyvateli malého východočeského města Kostelce nad Orlicí. Je uměleckou vedoucí programu Archa.lab a kurátorkou Mezinárodního festivalu dokumentárního divadla AKCENT. Spolu s Janem Burianem a Jaroslavem hrdličkou tvoří pod značkou Flying Laboratory of Theatre Practice (FLAB).

**Living Dance Studio** založili v roce 1994 filmař Wu Wenguang a choreografka a tanečnice Wen Hui jako první nezávislou uměleckou skupinu v Číně. Jejich produkce, které kombinují tanec, filmový dokument a slovo, dokumentují společenské a historické události z minulosti a přítomnosti Číny. Mezi kultovní díla choreografky Wen Hui patří zejména Report on Giving Birth (1999), Report on Body (2002) či série Memory (2008, 2009, 2010), kam se řadí i představení uvedená v Arše v rámci festivalu Akcent Memory II: Hladomor (2011) a Naslouchání příběhům mé třetí babičky (2012). V roce 2015 byly její instalované choreografie Tanec s třetí babičkou a Tanec s námezdními farmáři uvedeny na Bienále v Benátkách. Její nejnovější choreografie Red (2016) popisuje techniky propagandistického tance v době kulturní revoluce. Living Dance Studio v současnosti působí bez stálé scény.

Tři otázky pro Janu Svobodovou a Wen Hui

**Sbíráte materiál terénním způsobem, dotazujete se na zkušenosti obyčejných lidí. Kdo je pro vás obyčejný člověk?**

**WH:** Já jsem podle mě obyčejný člověk. Všichni jsou obyčejní lidé. Nikdo není zvláštní, dokonce ani funkcionář ne. Každý je obyčejný člověk, všichni jsme stejní, jsme si rovni.

**JS:** Ano, souhlasím, všichni jsme obyčejní. Východiskem pro nás byla otázka: co znamená být obyčejným člověkem? Rozhodujícím okamžikem byla cesta našeho prezidenta do Číny, kde vystupoval ve jménu „obyčejných“ Čechů. Stejně jako prezidenti a politici jiných zemí vystupují za své „obyčejné lidi“. Když se řekne „obyčejný člověk“, myslí se tím, že je nezajímavý nebo zkrátka průměrný.- Obyčejný neznámá nezajímavý. V našem představení se zbýváme tématem obyčejných přání, obyčejných strachů, obyčejných zklamání. Jedním z obyčejných přání je být svobodný, žít ve svobodném světě. Nebýt trestán systémem.

**Obě dlouhodobě pracujete dokumentární metodou, začínáte u příběhů skutečných lidí. Je něco, co definuje vaši spolupráci. Nalezly jste něco jako česko-čínskou chemii?**

**WH:** Ani jedna z nás nedělá umění pro umění, divadlo pro divadlo. Obě máme silný důvod pro naši práci. Naše spolupracovníky chápeme jako osobnosti, které také mají svůj vlastní důvod podílet se na vzniku představení. Nikdo z nich nevytváří postavu, nehraje roli. Jsou stále na jevišti sami sebou. Každý z nás přináší svůj pravdivý příběh a společně ho zpracováváme tak, aby ve finálním scénickém tvaru oslovil diváky. Takto pracujeme vždy.

**JS:** Vytvořili jsme skupinu, na kterou když se podíváte, tak se ptáte, jak je možné, že spolu její členové mohou fungovat na jevišti. Máme tam například pětasedmdesátiletého českého dělníka vedle sedmadvacetileté, velmi zkušené a studované tanečnice a choreografky ze Šanghaje.

**Surrealismus a magie versus dokumentární styl, který dbá na autenticitu – jak v těchto intencích společně vytváříte příběh?**

**WH:** Samy se nenazýváme dokumentaristkami, ale lidé nám tak říkají a hovoří se o nás jako o tvůrcích dokumentárního divadla. Já jsem nevěděla, co to znamená. Jak jsme již říkaly, nezajímá nás dělat krásné divadlo s ladnými pohyby, soustředíme se na společnost, historii, sociální otázky a společenské jevy.

**JS:** Teprve v posledních letech začala být moje práce nazývána dokumentárním divadlem. Je stále otázkou, co vlastně to dokumentární divadlo je. Zdrojem mojí práce je svět kolem nás. Také vše, co v Obyčejných lidech vidíte na jevišti, jsme našli kolem sebe v divadle – kontejnery na světla, mixážní pulty, dvě bezpečnostní zábrany. Hudební design Jana Buriana velmi často vychází z reálných zvuků. Pracujeme s autentickými texty, které vznikly formou vzájemných rozhovorů. Záleží nám na ukotvení ve skutečných událostech a společenských jevech. Na základě toho pak rozvíjíme imaginární scénický obraz. Všichni pracujeme současně, necháváme se navzájem inspirovat. Je to jako společně dýchat.

**Informace pro média:**

**Divadlo Archa**

**Pavλίna Svatoňová**

**Tel. 739 077 956**

[pavlina.svatonova@archatheatre.cz](mailto:pavlina.svatonova@archatheatre.cz)